07/06/2021

Ο π. Ανανίας Κουστένης στα Κολοκοτρωνέϊκα λημέρια

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο μακαριστός πατέρας Ανανίας Κουστένης (1945-2021), πάνω στο στέρεο βάθρο του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, έχτισε το όλο πνευματικό του οικοδόμημα κατά την επίγεια παρουσία του. Η αρμονική αυτή σύζευξη αποτέλεσε την αστείρευτη πηγή που τον τροφοδοτούσε με το «ζων ύδωρ».

Σπούδασε Θεολογία και Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών για να θεμελιώσει σε επιστημονικές βάσεις το πνευματικό του οικοδόμημα. Παράλληλα αφιέρωσε πολύ χρόνο και αμέτρητα ξενύχτια για να διευρύνει το πεδίο των γνώσεών του, διαβάζοντας ό,τι καλύτερο υπήρχε στο χώρο των γραμμάτων και που είχε μικρότερη ή μεγαλύτερη συνάφεια με το στόχο του.

Με υπομονή, με επιμονή, με βαθιά πίστη, με ισχυρή πανοπλία τα ανεξάντλητα φυσικά, πνευματικά και ψυχικά του αποθέματα, ο Μακαριστός, με τη Χάρη του Θεού, κατάφερε να διαμορφώσει ένα δικό του τύπο κληρικού, ομιλητού, κήρυκα του Ευαγγελίου, ασκητού μέσα στον κόσμο, λιτού ανθρώπου μέσα στην καταναλωτική αστική ζωή και επικοινωνιακού με όλες τις κοινωνικές διαστρωματώσεις.

Ο πατέρας Ανανίας δεν αντέγραψε κανένα. Δεν έμοιαζε με κανένα. Ούτε κανένας μπορούσε ή μπορεί να τον αντιγράψει. Ήταν κάτι το ξεχωριστό, το σπάνιο, το μοναδικό.

Δεν τον παρέσυρε ποτέ η προβολή και η δημοσιότητα, που είναι ισχυρές ανθρώπινες αδυναμίες, αλλά παρέμεινε όλες τις ημέρες της ζωής του σεμνός, ταπεινός, προσηνής, ευπροσήγορος, με την ίδια ευγένεια και στους επώνυμους,

αλλά και στους φτωχούς, άσημους και έσχατους αδελφούς.

Πιστεύω ότι μετά θάνατον, ο Μακαριστός, θα γίνει ευρύτερα γνωστός. Θα γράψουν πολλοί και πολλά για τη βιωτή και το έργο του και θα τοποθετηθεί στο πάνθεο των αγωνιστών της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού.

Παλεύοντας όλη του τη ζωή μέσα στον ασφυχτικό συνωστισμό της Αθήνας με όλες τις δυσκολίες και αντιξοότητες, ο Γλυκός Παππούλης των Εξαρχείων, είχε αποφασίσει και είχε επιλέξει την τελευταία του κατοικία για να εναποθέσει το σεπτό σκήνωμά του. ΄Ηθελε να είναι κοντά στα Κολοκοτρωνέϊκα λημέρια και να ακούει με τον τριγμό των ελάτων, το πέρασμα της κλεφτουριάς. Ίνδαλμά του ήταν ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο θρυλικός Γέρος του Μοριά.

Έτσι λοιπόν κοντά στο πατρικό του σπίτι, στην πατρική του γη, στην Καρκαλού του, λίγες εκατοντάδες μέτρα από την Εθνική Οδό Βυτίνας-Αρχαίας Ολυμπίας, είχε χτίσει ένα εκκλησάκι αφιερωμένο στην Παναγία των Βλαχερνών. Εκεί αναπαύεται από τις 17 του Μάη, ο Γλυκός Παππούλης μας. Όσοι πιστοί, μπορούν να κάνουν εκεί μια μικρή στάση και να ανάβουν ένα κερί και να καταθέτουν ένα λουλούδι στον τάφο του.

Εμείς με βαθύτατο σεβασμό καταθέτουμε λίγους στίχους δεκαπεντασύλλαβους, που παραπέμπουν στα κλέφτικα τραγούδια. Είναι γνωστό πόσο αυτά άρεσαν στον Παππούλη:

«Εψές, προψές τα λέγανε, ο Γέροντας κι ο Γέρος,

Σαν γνώριμοι από παλιά, μα τώρα πια σα φίλοι,

Κι έλεγ΄ο Γέρος του Μοριά στο Γέροντ΄Ανανία,

Η Παναγιά σε έστειλε, στα κλέφτικα λημέρια,

να δούμε τι θα κάνουμε για Πίστη και Πατρίδα..».

Πηγή: [pemptousia.gr]